

РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. Елхово, 25.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛХОВО, IV -ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори април през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Доротея П. Янкова

при участието на секретаря Таня Ал. Владева
като разгледа докладваното от Доротея П. Янкова Административно наказателно дело № 20202310200382 по описа за 2020 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Образувано е по жалба ГЮН. АХМ. УЗ., ЕГН *****, притежаващ паспорт №***, изд. на 31.01.2017г., с постоянен адрес с. Брестовене, общ. Завет, обл. Разград ул. "****" №20, против Наказателно постановление /НП/ № 3437/2020 от 07.12.2020 година на и.д. Началник отдел „Митническо разузнаване и разследване Южна морска“ при ГД „МРР“ в ЦМУ на Агенция „Митници“ – Димитър Ангелов Станков, с което на основание чл.18, ал.2 във вр. с чл. 11а, ал.1 от Валутен Закон /ВЗ/ за извършено административно нарушение по чл.11а, ал.1 от ВЗ, във връзка с чл. 2, ал. 1 и чл. 9 от Наредба № Н-1 от 1 февруари 2012 г. за износа и вноса на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и за водене на митническите регистри по чл.10а от ВЗ, на ГЮН. АХМ. УЗ., ЕГН ***** е наложено административно наказание глоба в размер на 8410.07 лв., за това, че на 25.10.2020 г. в 14.40 часа на МП Лесово, не е декларирал с декларация за паричните средства по образец, утвърден от министъра на финансите, пренасяната от него валута в размер на 21500 евро, с левова равностойност 42050.35 лева., преизчислена по курс за митнически цели към 25.10.2020 година /1 EUR = 1.95583 лева/, както и е постановено задържаните на паричните средства предмет на нарушението - сумата от 21500 евро, с левова равностойност 42050.35 лева да се върнат на ГЮН. АХМ. УЗ., ЕГН ***** или на изрично упълномощено от него за това лице,

В жалбата се излагат доводи за процесуална и материалноправна незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление, като се желае неговата цялостна отмяна. Жалбоподателя твърд, че не е извършил описаното в АУАН и НП административно нарушение, а описаната в АУАН и НП фактическа обстановка не отговаря на действителната. Твърди, че не е бил питан от митническите служители дали пренася нещо, не е бил поканен от тях да декларира пренасяните от него парични средства, както и че не му е била дадена възможност да декларира същите и не ги е укривал. Твърди и

че като обикновен гражданин не е бил запознат с действащия режим и задължението си да декларира носената от него валута пред митническите органи, писмено с митническа декларация. Сочи още и че АУАН не му е бил надлежно предявен, като не му е била дадена възможност да се запознае в детайли със същия, предвид обстоятелството, че не владее добре писмено български език.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не се явява, представлява се от упълномощен от него процесуален пълномощник адв. В. от АК - Хасково. Жалбата се поддържа на изложените в нея основания, с искане за цялостна отмяна на НП като незаконосъобразно и неправилно. Процесуалният пълномощник на жалбоподателя представя и писмени бележки в които излага подробно доводите си за отмяна на НП, свързани с нарушения на процесуалните правила при предявяване на АУАН, довели до невъзможността на жалбоподателя да разбере какво нарушение му се вменява и засягане на правото му на защита, както и нарушение на материалния закон. Сочените процесуални нарушения са ненадлежно предявяване на АУАН на нарушителя. В тази връзка процесуалният пълномощник на жалбоподателя сочи, че при съставянето на АУАН не е била осигурена възможност на жалбоподателя У. да се запознае в детайли със съставения Акт, тъй като същият не владее в достатъчна степен писмено и говоримо български език, АУАН не му е бил прочетен, не му е било разяснено коя е нарушената законова разпоредба, както и не е получил разяснения относно правото си да подаде възражения по Акта, което е рефлектирало върху правото му на защита. Материалноправната незаконосъобразност на НП се аргументира с доводи за субективна несъоставомерност на нарушението. В тази връзка се излага, че митническите органи не са изпълнили задължението си да предоставят възможност на лицето да декларира пренасяните от него парични средства и са пристъпили към незабавна проверка, както и че валутата не е била укрита.

Процесуалният представител на жалбоподателя прави и анализ на доказателствата. Иска се изключването на показанията на св. Х. от доказателствената съвкупност, с доводи същите да са недопустими с оглед разпоредбата на чл.118 от НПК приложима на основание чл.84 от ЗАНН, предвид обстоятелството, че свидетелят е извършил действия по разследването, твърди се и показанията му да се опровергават от показанията на св.Г..

За административно-наказващият орган, издал НП, в съдебно заседание се явява процесуалният му представител – юрисконсулт ***, която оспорва жалбата като неоснователна. Иска се съдът да постанови решение, с което да потвърди атакуваното НП като правилно и законосъобразно. Поддържа се становище, че въз основа на събраните по делото доказателства нарушението е безспорно установено.

РП – Ямбол, ТО-Елхово редовно призована не изпраща представител в с.з. и не взема становище по жалбата.

Съдът след преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства и като съобрази закона, прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят ГЮН. АХМ. УЗ. е българския гражданин, с постоянно местоживее в република България. На 25.10.2020 г., около 14.40 часа, жалбоподателя е пристигнал на МП "Лесово", на трасе "Входящи леки автомобили и автобуси", на път от Р. Турция за Р. България, с управлявания от него лек автомобил, марка „ФОЛКСВАГЕН", модел „ПАСАТ", с регистрационен № Р5545АК. Като пътник в автомобила, управляван от жалбоподателя е пътувал и св.АХМ. ГЮН. АХМ., негов син.

При влизането си в страната жалбоподателя У. пренасял сумата от 21500 евро, поставена в джобовете на панталона му и в носена от него чантичка.

Според създадената инфраструктура и организация на МП – Лесово, на трасетата за влизане и излизане, има поставени указателни табели, в които на различни езици са указани задълженията на лицата, преминаващи границата, да декларират носените от тях стоки, ценности или валута над определени размери, вкл. на български и турски език.

При пристигането на автомобила на МП „Лесово“ водачът У. и пътуващото в него лице - св.АХМ. ГЮН. АХМ. са били попитани от свидетелят Г.Х. – ст.инспектор в сектор „Борба с наркотрафика“ при отдел „Борба с наркотрафика Южна Морска“ в ГД „МРР“ при ЦМУ на Агенция „Митници“ дали имат стоки, валута и валутни ценности за деклариране пред митническите органи. Водачът и неговият спътник - св.АХМ. ГЮН. АХМ. не са декларирали нищо. След което превозното средство е било отклонено за извършване на митническа проверка. Същата е била извършена от свидетеля Г.Х. и св.И.А.в Г. - инспектор в сектор „Борба с наркотрафика“ при отдел „Борба с наркотрафика Южна Морска“ в ГД „МРР“ при ЦМУ на Агенция „Митници“. Преди започване на проверката, жалбоподателят и св.АХМ. ГЮН. АХМ. отново били запитани от митническите служители дали имат стоки, валута и валутни ценности за деклариране пред митническите органи, при което същите отново не са декларирали нищо. Първо е била извършена проверка на превозното средство, при която не са били констатирани нарушения. След това е бил извършен и личен преглед на жалбоподателя и сина му. При личния преглед на жалбоподателя в джобовете на панталона и личната му чантичка са били открити пренасяните от него паричните средства в размер на 21500 евро.

В присъствието на жалбоподателя и св.АХМ. ГЮН. АХМ., валутата е била изброена. При изброяването ѝ се установило, че същата възлиза на сумата от общо 21500 евро, от които 107 банкноти по 200евро /общо 21 400евро/ и 1 банкнота от 100 евро.

Действията по извършената проверка са били обективирани в протокол за извършена митническа проверка № 20/BG9931H046326/25.10.2020г. Видно от протокола проверката е започнала в 14.40 часа на 25.10.2020 година и е завършила в 15.10 часа на същата дата. При личния преглед на св.АХМ. ГЮН. АХМ., също са били открити парични средства - сумата от 20000 евро. Протоколът е бил надлежно подписан от жалбоподателя и св.АХМ. ГЮН. АХМ. и от лицата извършили проверката свидетелите Г.Х. и И.А.в Г..

В снето писмено обяснение от жалбоподателят ГЮН. АХМ. УЗ., написано на български език, последният е посочил, че част от парите са негови, а друга част са взети в заем и са били предназначени за закупуване на машина за пране на килими. В обяснението си У. е посочил и че не е знаел, че следва да се декларират суми повече от 10000 евро, посочил и че не му е било известно, че следва да декларира пренасяната от него валута.

За така констатираното нарушение на 25.10.2020 година свидетелят И.Г. – инспектор в Агенция „Митници“, в присъствието на свидетелят Г.Х. - ст. инспектор в Агенция „Митници“, съставил против жалбоподателя ГЮН. АХМ. УЗ. Акт за установяване на административно нарушение № 2246/25.10.2020 година, в който актосъставителят изложил фактическо описание на нарушението, което квалифицирал правно като такова по чл.18, ал.2 във вр. с чл.11а, ал.1 от ВЗ и връзка чл. 2, ал. 1 и чл. 9 , ал.1 и ал.2 от Наредба № Н-1 от 1 февруари 2012 г. за износа и вноса на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и за водене на митническите регистри по чл.10а от ВЗ, както и обстоятелствата при извършването и установяването му. Вещите, предмет на нарушението - откритата недеклаирана валута, на обща стойност 2150 0 евро, е била задържана, като за задържането ѝ е съставена разписка № 0187780/25.10.2020 година, в която иззетите парични средства са били описани по вид валута, брой банкноти и номинал.

Така съставеният АУАН е бил подписан и предявен на жалбоподателя в

присъствието на свидетеля Г.Х.. При предявяване на АУАН е присъствал и св.АХМ. ГЮН. АХМ.. Жалбоподателя е подписал акта и на мястото за обяснения и възражения написал на български език „Не“. Препис от Акта е бил връчен на жалбоподателя. При предявяване на Акта жалбоподателят е бил запознат и с правото си да направи допълнителни писмени възражения по него.

В установеният в чл. 44, ал.1 от ЗАНН срок жалбоподателят не е депозирал писмени възражения по АУАН.

Въз основа на съставения АУАН на 25.10.2020г и.д. Началник Отдел „Митническо разузнаване и разследване Южна морска“, към ГД „МРР“ в ЦМУ, Агенция „Митници“ – Д.А.С е издал обжалваното Наказателно постановление № 3437/2020, с което на основание чл.18, ал.1 във вр. с чл. 11а, ал.1 от ВЗ и вр. с чл. 2, ал.1 и чл. 9 от Наредба № Н-1 от 01.02.2012г. на МФ за износа и вноса на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и за водене на митническите регистри по чл. 10а от ВЗ, на жалбоподателя е наложено административно наказание – глоба в размер на 8410.07 лева, за това, че на 25.10.2020 г. в 14.40 часа на МП Лесово, не е декларирал с декларация за паричните средства по образец, утвърден от министъра на финансите, пренасяната от него валута в размер на 21500 евро, с легова равностойност 42050.35 лева., преизчислена по курс за митнически цели към 25.10.2020 година /1 EUR = 1.95583 лева/. С Наказателното постановление е било постановено и задържаните парични средства предмет на нарушението - сумата от 21500 евро, с легова равностойност 42050.35 лева да се върнат на ГЮН. АХМ. УЗ., ЕГН ***** или на изрично упълномощено от него за това лице,

За да наложи наказанието АНО е приел, че ГЮН. АХМ. УЗ. не е изпълнил задължението си да декларира по установения ред – чрез писмено деклариране с декларация за паричните средства по образец, утвърден от министъра на финансите пренасяната от него валута с обща равностойност 42050.35 лева въпреки, че е имал възможност и е бил длъжен да го направи, с което е нарушил разпоредбите на чл. 11а, ал.1 от ВЗ, във вр. чл. 2, ал.1 и чл.9 от Наредба №Н-1 от 01.02.2012 година за износа и вноса на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия с и от тях и за водене на митническите регистри по чл.10а от ВЗ, с което виновно е осъществил състава на административно нарушение по чл. 18, ал.1 от ВЗ.

Наказателното постановление е връчено на жалбоподателя на 10.12.2020г в 12.20 часа, чрез трето лице - майка на жалбоподателя, видно от приложената към преписката разписка известие за доставка № ИД PS 8000 02Н3G0 R. Жалбата е депозирана пред административно наказващият орган, чрез процесуален пълномощник адв. В. на 17.12.2020 година.

От приетите към доказателствата заповед № ЗМФ-265132-58430/21.02.2020г. и Заповед № 4202/04.12.2020 година, и двете на Директора на Агенция „Митници“ се установява материалната компетентност на административно-наказващият орган издал обжалваното НП. Видно от съдържанието на заповед № ЗМФ-265132-58430/21.02.2020г. директора на Агенция „Митници“ е делегирал правомощия на началниците и зам.началниците на митниците да издават НП за нарушения по чл.18, ал.2 от ВЗ съобразно териториалната им компетентност.

Така изложената фактическа обстановка, приета за установена, съдът изведе въз основа на съвкупен анализ на доказателствения материал, събран в хода на настоящото производство. Както писмените, така и гласните доказателства, съдържащи се в писмените доказателствени средства приложени в административно - наказателната преписка и в гласните такива, съдържащи се в показанията на разпитаните по делото свидетели - И.А.в

Г., Г. Д. ХР., АХМ. ГЮН. АХМ. са относими към релевантните по делото факти. Свидетелските показания на разпитаните по делото митнически служители – И.Г. и Г.Х., първият от които актосъставител, а другият свидетел по установяване на нарушението и съставянето на акта, се кредитират изцяло за достоверни, същите са безпротиворечиви по отношение на относимите основни факти и обстоятелства във връзка с възприетите от всеки един от тях действия и поведение на жалбоподателя, като съдът съпоставяйки ги едни с други, както и анализирайки ги на плоскостта на приобщените писмени доказателства, ги приема за достоверни, обективни, логични и последователни, открояващи си с необходимата еднопосочност, безпротиворечивост и подчертана убедителност, кореспондиращи както помежду им, така и с останалия събран по делото доказателствен материал. Същите, възпроизвеждат непосредствените си впечатления за обстоятелствата при констатиране на нарушението, митническата проверка и осъществената комуникация между тях и нарушителя, поведението му, както и относно изпълнената административна процедура, включително и предявяването на съставения АУАН. В подкрепа на тези гласни доказателства са и приобщените към доказателствената съвкупност по делото писмени доказателства, приложени към АНП, посочени и анализирани по-горе.

Доводите на процесуалния пълномощник на жалбоподателя за недопустимост на показанията на св.Х., обосновано с нормата на чл.118, ал.2 от НПК и искането му за изключването на тези показания от доказателствената съвкупност съдът намери за неоснователни. Същият е свидетел по установяване на нарушението, дори няма качеството на актосъставител, нещо повече в съдебната практика отдавна се е наложила принципната допустимост на разпита, в качеството на свидетели, на длъжностните лица, съставители на АУАН, като следва да се счита преодоляно обратното виждане, основаващо се на разпоредбата на чл.118, ал.2 от НПК във вр. чл.84 ЗАНН. Разпоредбата на чл.118, ал.2 НПК визира процесуални качества, произтичащи от извършваните действия по разследването и съдебни следствени действия по НПК, каквито качества митническите служители извършили проверката нямат. Между производството по ЗАНН и същинското наказателно производство по НПК са налице редица съществени различия, поради което не може да се приеме, че процесуалното положение на лице участвало при проверката по ЗМ, в производството по ЗАНН е идентично с това на разследващите органи в наказателното производство по НПК. Предвид горното показанията на св.Х. се явяват допустими и съдът не изключва същите от доказателствената съвкупност.

Показанията на свидетеля АХМ. ГЮН. АХМ., че както жалбоподателят, негов баща, така и лично той не са били питани преди започване на митническата проверка дали имат нещо за деклариране пред митническите органи, показанията му, че жалбоподателя не е бил наясно с реда на деклариране на пренасяните от него парични средства, както и че жалбоподателя не е разбирал всички при извършената му проверка и не е бил запознат с АУАН, съдът не кредитира. На първо място св.АХМ. ГЮН. АХМ. е заинтересована от изхода на делото лице като син на жалбоподателя, а от друга страна показанията му се опровергават от показанията на митническите служители и наличните по делото писмени доказателства - писмени обяснения на жалбоподателя У., протокол за митническа проверка, АУАН, разписка за задържане на паричните средства. Показанията на двамата свидетелите митнически служители са безпротиворечиви, че преди започване на проверката в халето за митнически проверки жалбоподателя е бил запитан дали има за деклариране стоки, валута и валутни ценности за деклариране пред митническите органи, а видно от показанията на свидетеля Г.Х., същият непосредствено при пристигане на жалбоподателя на МП е запитал У. и синът му дали имат нещо за деклариране пред митническите органи, при което никой от тях двамата не декларира нищо. Заинтересовани и противоречащи на показанията на свидетелите митнически служители са и показанията на св. А., че АУАН не е бил предявен на жалбоподателя. В подкрепа на показанията митнически служители са и изявления на

самия жалбоподател направени в АУАВ, в който същият е записал лично, че няма обяснения и възражения по АУАН, което свидетелства, че е бил запознат със съдържанието му. Опровергани както от показанията на свидетелите митнически служители, така и от посочените по - горе писмени доказателства са твърденията на свидетеля А., че баща му не разбира в достатъчна степен български език, от там и не е разбирал митническите служители и обстоятелствата свързани с проверката. Видно от показанията на св.Х. по време на проверката между митническите служители и жалбоподателя не е имало проблеми с комуникацията. Видно както от обясненията на жалбоподател, така и от АУАН, протокол за проверка и разписката за задържане на паричните средства жалбоподателя е правил писмени изявления на български език. Същият е български гражданин, с постоянен адрес в република България. От показанията на св.А. се установява и че жалбоподателя е с основно образование завършено в Република България. Нещо повече от обясненията на жалбоподателя се установява и че на същият е станало ясно за какво нарушение се ангажира отговорността му, а именно за недеклариране пред митническите органи на пренасяни парични средства, над определения от закона размер. Показанията на св.А., че баща му не е знаел какъв е реда за деклариране на парични средства съдът не кредитира, доколкото свидетелят не би могъл да има възприятия относно това обстоятелство. В останалата им част показанията на св.Ахведов като неопровергани от доказателствената съвкупност съдът кредитира.

Писмените доказателства са редовни от външна страна, относими към предмета на делото и изцяло се кредитират от съда.

От така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения седемдневен срок /видно от разписката за получен препис от наказателното постановление и от датата на депозиране на жалбата пред административно наказващия орган/ и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване.

Преценена по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

Извършвайки служебна проверка за законосъобразност на наказателното постановление от процесуалноправна страна, съобразно правомощията си в настоящото производство, съдът констатира, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице, които да са основание за отмяна на НП, както и неправилно прилагане на приложимия материален закон.

Спазена е изцяло административната процедура по съставяне на АУАН и издаване на обжалваното НП. Настоящата съдебна инстанция приема, че при съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл.42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл.57 от ЗАНН.

В хода на АНП не са допуснати сочените от жалбоподателя нарушения на процесуалните правила, включително и такива, водещи до нарушаване правото му на защита. Нарушението е описана ясно, точно и недвусмислено както в АУАН, така и в издаденото НП, като в двата акта са посочени място на извършване на нарушението, дата на извършването му, съдържа се описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е било извършено.

Актът и НП са издадени от компетентни органи в рамките на правомощията им, съгласно чл.37, ал.1 от ЗАНН, вр.чл.21 от ВЗ и чл.47, ал.1, б. „а”, вр.ал.2 от ЗАНН, вр. чл.18, ал.13 от ВЗ /редакция ДВ, бр. 14 от 2020г./. Видно от приетата към доказателствата

Заповед на директора на Агенция „Митници“ № ЗАМ -265132-58430/21.02.2020 година, началникът на териториален отдел „МРР Южна морска“ е оправомощен да издава наказателни постановления за нарушения по ВЗ съобразно териториалната му компетентност.

Безспорно е, че жалбоподателят е български гражданин и владее български език. В потвърждение на това са показания на разпитания по делото свидетел Х., че по време на проверката не са съществували затруднения в комуникация с жалбоподателя, както и обстоятелството, че жалбоподателят е упражнил правото си да даде писмени обяснения на български език, както и е превил писмени изявления в приложените към преписката документи, вкл. и в АУАН, където в графата за обяснения и възражения е записал собственоръчно „не“. Последното е и индиция, че същият е бил наясно и е разбрал още в тази начална фаза на административно – наказателното производство, какво нарушение му е било вменено със съставения Акт. От дадените от жалбоподателя писмени обяснения по реда на чл.16, ал.1, т.5 от ЗМ също се установява, че жалбоподателят е разбрал какво нарушение му се вменява. Доказателствената съвкупност сочи и на това, че АУАН е бил предявен на нарушителя на български език от митническия служител. С това настоящия съдебен състав намира, че е удовлетворено законодателното изискване за предявяване на акта, следователно налице е валидно и редовно предявяване. С оглед на така изложеното съдът намира, че не са налице основания да се приеме, че е било нарушено правото на защита на жалбоподателя, поради което не се приема за основателно направеното от процесуалният представител на жалбоподателя възражение в тази насока, а именно че жалбоподателят не е разбрал какво административно деяние е ангажирана административно - наказателната му отговорност.

Досежно материалноправната законосъобразност, настоящият съдебен състав прецени процесното НП за издадено в съответствие с материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 11а, ал. 1 от ВЗ пренасянето на парични средства в размер на 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в левове или друга валута за или от трета страна подлежи на деклариране пред митническите органи. Редът, по който следва да стане това, е регламентиран в чл. 9 на Наредба № Н-1 от 01.02.2012г. за пренасяне през границата на страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и за водене на митнически регистри по чл. 10а от ВЗ, в който е предвидено, че лицата задължително попълват и представят пред митническите органи валутна митническа декларация по образец, утвърден от министъра на финансите, в случаите на чл. 2, ал. 1 – при пренасянето на парични средства в размер на 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в левове или друга валута през границата на страната за или от трета страна.

Изпълнителното деяние на вмененото на жалбоподателя нарушение е недеклариране с декларация за парични средства по образец, утвърден от министъра на финансите, пренасяната от него валута при внос от трета страна – Република Турция пред митническите органи в размер над 10000 евро, а именно 21500 евро, каквото действие по несъмнен начин се установи, че ГЮН. АХМ. УЗ. е осъществил.

От показанията на разпитаните свидетели И.Г. и Г.Х., може да се направи обоснован и категоричен извод, че жалбоподателят е нарушил действащия валутен режим, като на посочената в АУАН и НП дата – 25.10.2020 г. при влизане от Република Турция в Република България е внесъл през границата на страната чуждестранна валута в размер на 21500 евро, без да е изпълнил задължението си за писменото ѝ деклариране по установения ред пред митническите органи, подавайки валутна митническа декларация по образец.

Горното е в съответствие и с чл. 3 от Регламент /ЕО/ № 1889/2005 г. на ЕП, според който всяко физическо лице, което влиза /каквото е процесният случай/ или излиза от Общността и носи пари в брой на стойност 10000 EUR или повече, е задължено да декларира тази сума пред компетентните органи на държавата-членка, през която влиза или излиза от Общността, в съответствие с този Регламент.

Безспорно е, че сумата от 21500 евро е с левова равностойност 42050.35 лева, преизчислени към курса за митнически цели за периода 01.10.2020 г. до 31.10.2020 г., в който попада 25.10.2020 година, както следва: 1 EUR = 1.95583 лева, като това се установява от таблицата с митнически валутни курсове, публикувана в сайта на Агенция „Митници“. Сумата от 21500 евро, която надхвърля сумата от 10 000 евро е подлежала на писмено деклариране от жалбоподателя.

В конкретният случай жалбоподателят е внесъл валута над законоустановения размер, освободен от митнически контрол, поради което е бил задължен да попълни валутна митническа декларация.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че не е бил поканен да декларира носената от него валута и не му е била дадена възможност да декларира същата от митническите органи.

Жалбоподателя на два пъти е бил поканен от митническите органи - при пристигане на мястото за митнически контрол на МП – Лесово и преди започване на митническата проверка в халето за митническа проверка, да декларира пред митническите органи пренасяни стоки, валута и валутни ценности, но не е декларирал нищо. И в Протокола за митническа проверка, и в АУАН горното е било вписано, като и в двата акта жалбоподателя не оспорил горното изявление на митническия орган. При даденото му право на обяснения и възражения е записал „не“.

В тази връзка следва да се посочи, че задължението за деклариране за жалбоподателя възниква не при покана, а по силата на закона. Императивните предписания, които важат за жалбоподателя са тези по чл.11а от ВЗ и чл.2 от Наредба № Н-1 от 01.02.2012 г. за пренасянето през границата на страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и водене на митнически регистри по чл. 10а от Валутния закон, тъй като паричните средства се пренасят от страна, която не е част от Европейския съюз и е трета страна по смисъла на посочената разпоредби. А те очертават задължение за деклариране пред съответните митнически органи, на пренасяните през границата на РБ парични средства в размер на 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в левове или друга валута за или от трета страна.

Декларирането се извършва по инициатива на лицето и не е обвързано с покана от страна на митническите служители. Такава покана се изисква в хипотезите на чл.11б от ВЗ вр. с чл.3 от цитирания подзаконов нормативен акт - за пренасяни парични средства от и за държава - членка на Европейския съюз, каквото не е настоящият случай.

При поискана информация, митническите служители следва да разясняват на преминаващите през митническите пунктове лица какви са митническите ограничения свързани с пренасяни стоки, валута и валутни ценности, но нямат право да им указват какво да декларират или не, нито са длъжни да им предоставят съответната декларация за попълване след като самото лице не е обявило пренасяното от него, подлежащо на деклариране и е поискало такава. Установи се, че митническите изисквания към пристигащите и заминаващите пътници на граничния пункт са обявени по подходящ начин, на видно място и то непосредствено преди пристъпване към митническия контрол, на шест

езика, в т.ч. и на български и турски език, така, че да се предотврати възможността да бъдат пропуснати.

Нарушението е съставомерно и от субективна страна. Установи се, че жалбоподателят макар и да е бил запитан изрично за налични валута, стоки и ценности за деклариране от митнически служител и въпреки наличните указателни табели, разясняващи задължението за деклариране, предшествващи извършения митнически контрол от служителите на МП-Лесово, той не е декларирал намиращите се в него 21500 евро.

Доводите му, че не е бил запознат с митническите разпоредби, предвиждащи деклариране на пренасяни парични средства в размер на 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в левове, съдът намира за неоснователни. Жалбоподателят е пълнолетно лице, български гражданин, преминаващ не за пръв път през граница на страната ни, вкл. и през границата между Република Турция и Република България, съзнаващ, че при преминаване на граница, както при влизане, така и при излизане подлежи на митнически контрол, с оглед въведените в съответната страна митнически ограничения, при това положение съдът намира за несъмнено, че жалбоподателя е бил наясно и че са налице митнически ограничения свързани с пренасяните през границата парични средства. Жалбоподателят е пренасял валута на значителна стойност, логично е било, ако не е бил запознат с митническите ограничения свързани с лимитите на пренасяни през граница парични средства да се запознае със същите, респ. при пристигането си на митническия пункт да декларира устно пренасяните парични средства. Доказателствата по делото сочат, че същият два пъти е бил поканен да декларира пренасяни стоки и валута, и в никой от двата случая той не е заявил, че има нещо за деклариране. След това е започнала митническата проверка на управляваното от него превозно средство, по време на тази проверка жалбоподателя също е бездействал. В последствие при извършения му личен преглед в дрехите му и чантата му е била открита валутата. Обстоятелството, че валутата не е била укрита в специални тайници или на по – недостъпни места не обосновава извод, че жалбоподателя е имал намерение да декларира същата или че не е знаел, че същата подлежи на деклариране, доколкото в нито един момент преди откриването ѝ не е афиширал пред компетентните органи пренасянето ѝ. Изложеното дава основание да се направи обоснован извод, че жалбоподателя умишлено не е декларирал пренасяните от него парични средства.

В контекста на изложеното, вмененото деяние се явява съставомерно и от субективна страна, същото е извършено виновно, при пряк умисъл. Жалбоподателя е бил наясно с действащото законодателство във връзка с пренасянето на парични средства в размер на 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в левове или друга валута от трета страна, каквато се явява Република Турция, които подлежат на деклариране пред съответните митническите органи.

В случая, с бездействието си ГЮН. АХМ. УЗ. е нарушил разпоредбите на чл.11а, ал.1 от ВЗ, във връзка с чл. 2, ал. 1 и чл. 9 от Наредба № Н-1 от 1 февруари 2012 г. за износа и вноса на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и за водене на митническите регистри по чл.10а от ВЗ, за което правилно АНО е ангажирал административно-наказателната му отговорност.

Санкционната норма на чл. 18, ал. 2 от ВЗ предвижда за този, който извърши или допусне извършване на нарушение по чл. 11а, ал. 1, 2 или 3 или по чл. 14а, ал. 1, или на нормативните актове по тяхното прилагане, наказание глоба за физически лица в размер една пета от стойността на недеklarираните парични средства, ако деянието не съставлява престъпление.

С атакуваното наказателно постановление на жалбоподателя ГЮН. АХМ. УЗ. е наложена глоба в размер от 8410.07 лева, равняваща се на една пета от левовата равностойност на паричните средства предмет на нарушението в левовата им равностойност, или от сумата 42 050.35 лева.

Така наложеното с обжалваното НП наказание, съдът намира за целесъобразно по смисъла на предвидените в чл.12 от ЗАНН цели на административното наказание - да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правов ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани.

Съдът приема, че извършеното нарушение не представлява престъпление по смисъла на НК.

В конкретната хипотеза не са налице предпоставки за приложимост на чл.28 от ЗАНН, както правилно е преценил АНО, произнасяйки се в рамките на правомощията си в издаденото НП, тъй като не се касае за маловажен случай на административно нарушение. Поначало обществената опасност на нарушения по чл.11а, ал.1 от ВЗ е определена от законодателя като висока, тъй като същите представляват неизпълнение на задължения към Държавата при осъществяване на финансовата ѝ дейност и дисциплина. Именно поради това и нормативно определените минимума на административни наказания за този вид административни деяния са във висок размер. Независимо, че от нарушението на жалбоподателя не са настъпили вредни последици, както и че обществената опасност на дееса е ниска, предвид на това, че се касае за първо нарушение от този вид, то с оглед на формалния характер на състава на отговорността по чл.11а, ал.1 от ВЗ и предвид на това, че процесното деяние не се отличава от останалите нарушения от същия вид, то не би могло да се приеме, че обществената му опасност е явно незначителна в контекста на легалната дефиниция на маловажния случай по чл. 93, т. 9 от НК. С оглед на изложеното настоящият състав прие, че не са налице основанията за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, което по правните си последици представлява освобождаване на нарушителя от административно - наказателна отговорност. По посочените съображения наказващият орган като не е приложил чл.28 от ЗАНН, не е нарушил Закона.

Паричните средства предмет на нарушението не подлежат на отнемане, поради което правилно и законосъобразно е постановено връщането им на нарушителя.

Ето защо наказателното постановление като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

По делото не са заявени искания за присъждане на разноски, поради което и такива не се присъждат.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.5 във вр. чл.58д, т.1 от ЗАНН, **Елховският районен съд**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно Наказателно постановление 3437/2020 от 07.12.2020 година, издадено от и.д. Началник отдел „Митническо разузнаване и разследване Южна морска“ при ГД „МРР“ в ЦМУ на Агенция „Митници“ – Д.А.С, с която на основание чл.18, ал.2 във вр. чл. 11а, ал.1 от Валутния Закон /ВЗ/ на **ГЮН. АХМ. УЗ.**, ЕГН *****, притежаващ паспорт №***, изд.на 31.01.2017г., с постоянен адрес с.

Брестовене, общ.Завет, обл.Разград, ул."****" №20, е наложено административно наказание глоба в размер на 8410.07лева за извършено административно нарушение по чл.11а, ал.1 от ВЗ, във връзка с чл. 2, ал. 1 и чл. 9 от Наредба № Н-1 от 1 февруари 2012 г. за износа и вноса на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и за водене на митническите регистри по чл.10а от ВЗ, и е постановено задържаните парични средства предмет на нарушението - сумата от 21500 евро, с легова равностойност 42050.35 лева да се върнат на **ГЮН. АХМ. УЗ.**, ЕГН ***** или на изрично упълномощено от него за това лице.

РЕШЕНИЕТО подлежи на **касационно обжалване** пред Административен съд-Ямбол чрез Елховски районен съд по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Елхово: _____